

בס"ד, ד' בכסלו תשפ"ד
17 בנובמבר 2023

דף מידע
2825

פרשת "תולדות"

אנחנו צריכים כסלו! / סיון רהב-מאיר:

חודש טוב. זוכרים מה למדנו על חודש כסלו בגן? הכול נכון, כל כך נכון, בדיוק עכשיו. השבוע התחיל חודש כסלו תשפ"ד, וכמה שאנחנו צריכים אותו: זה חודש של אור שמאיר מתוך החושך ומנצח את האפלה. זה חודש שבו נאבקים על הזהות, לא רק על מי יותר חזק, אלא על מי יותר צודק. חודש שבו אמונה וטוב ומסירות, מנצחים לבסוף רשע והתעללות ואלימות. חודש של גבורה. גבורת הגוף הצבאית וגם גבורת הנפש הרוחנית. זו גבורה מתמשכת, שקשה להתמיד בה אחרי חודש של שחיקה. בחודש הזה כל הצלחה קטנה נחשבת, כל שגרה יומיומית שכל כך קשה לשמור עליה כיום - היא גבורה גדולה. וזה חודש של ניסים. אחרי ניצחון פיזי ומעשי בעולם הזה, מתברר שהכול יכול לקרות, הכול יכול להפתיע לטובה, וכך שמן קטן מאיר לבסוף לשמונה ימים, והאור גדול יותר מכל מה שיכולנו לדמיין. הלוואי שכל זה יתקיים בנו, בקרוב. חודש כסלו שמח.

ברוך דיין האמת
כואבים ואבלים ביחד עם
חברנו אברהם ובני המשפחה
במות עליהם חברתנו היקרה
חנה קאופמן ז"ל

נר זיכרון

לאה דוידוביץ ז"ל - ה' כסלו תשי"ד
רחל ארצי ז"ל - ו' כסלו תשפ"ג
יוסף ורזילק ז"ל - ח' כסלו תשמ"ג
רות סהר ז"ל - ח' כסלו תשע"ב
עדה בן מאיר ז"ל - ח' כסלו תשע"ז

שהשמחה במעונם

מזל - טוב

לאורה חייקין ולכל המשפחה להולדת הנין, נכד לנילי ונתי, בן לליאור ופז.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר # 2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

16:06 הדלקת נרות שבת
16:26 מנחה וקבלת שבת
17:14 צאת השבת

הלכות שבת בשעת מלחמה

על אימונים, מתחמי הרענון והיערכות למזג אוויר חורפי

בשבועות האחרונים אנו עוקבים בתפילה אחר גבורתם בסיעתא דשמיא, של העומדים על משמר ארצנו. במסגרת זו כתבנו לאורך ימי המלחמה, הלכות רלוונטיות לנמצאים בשטח הלחימה. השבוע נמשיך בנושא זה ונגע במספר נקודות שעלו בשבוע האחרון:

- כלל האימונים הנדרשים לקראת כניסה ללחימה בטווח זמן מיידי - יתבצעו בשבת.
- חיילים שבמהלך השבועות האחרונים התאמנו והוסמכו ככל הנדרש (כגון שכבר ביצעו מספר מטווחים ואימונים במתארים השונים) - לא יתאמנו בשבת אלא בהתאם לצורך פרטני בתיאום עם רב האוגדה או הפיקוד.
- במקום שבו יתבצע אימון בשבת - נדרש לוודא ככל האפשר שהמנהלות הנדרשות והמעטפת לאימון יושלמו מערב שבת רבני היחידות בכל אחד מבסיסי האימונים וההכשרות יפצו הנחיות מותאמות בהתאם להיקף ולאופי האימון המתוכנן.
- במקומות שבהם הדבר מתאפשר ללא טורח רב ומבלי לגרוע מן הכוונות, יש להקים אוהלים, לתדלק גרטורים וכלי רכב ורקם ולהקים את יתר התשתיות הנחוצות מערב שבת.
- במזג אוויר חורפי, יש להיערך להקים מערב שבת מחסאות, לדאוג למיחמים ולהפעלת אמצעי החימום, וכן להשתדל לספק אוכל חם לסעודת יום השבת.
- חובה לתעד בשבת כל דבר שייתכן ותהיה בו תועלת מבצעית ויסייע לרציפות התפקוד.
- כלל חיילי צה"ל בחזית ובעורף, ואף חיילים שיוצאים לביתם, נדרשים לשאת עימם את הטלפון הנייד במהלך השבת ולענות לכל שיחה שמתקבלת.
- חיילים השוהים במקומות קרים, ונדרשים להתחמם בכדי לשמור על כשירותם המבצעית, רשאים לעשות שימוש בשקית חימום (שהשימוש כרוך באיסורי דרבנן בלבד), זאת בניגוד הפעלת אמצעי חימום שישנם גוף מתכתי (והפעלתם כרוכה באיסור תורה) - תתבצע רק במצבי קור קיצוניים כאשר קיים חשש לפגיעה בתפקוד המבצעי.
- יציאת כוחות משטח האויב או מפעילות בגבול לקו אחורי או למתחמי הרענון שיועדו לכך לצורך מנוחה - מותרת בשבת כבחול, בהתאם לצורך המבצעי.
- התרענונות כוחות - תתבצע בהתאם לצורך המבצעי.
- בתפעול מתחמי הרענון - יש להיערך מראש לצמצם את הצורך בחילול השבת, על ידי הקמת עירוב ויצירת תשתית מתאימה להגשת מזון איכותי וחם באופן שאינו כרוך בחילול שבת.
- חיילים שיצאו מלחמה אל מתחמי הרענון בשבת או בסמוך לה, יעשו כל הנדרש (במסגרת "מלא מחדש"), יתקלחו במים חמים ובמידת הצורך יכבסו בשבת את בגדיהם. כמו כן רשאים הם להשתתף בשבת באופן מלא בסדנאות החוסן וכן לקבל טיפולים רפואיים מגורמי הרפואה המקצועיים במקום, ובכלל זה לבצע פיזיותרפיה. ככלל אין להסתפר בשבת.

"הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. וידבר שונאינו תחתיהם, ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון..."

"בתפילה לשובם במהרה של אחינו הנתונים בצרה ובשביה", מיכאל.

שבת פרשת תולדות

16:06 - הדלקת נרות

16:26 - מנחה

קבלת שבת

ערבית

8:00 - שחרית, דרשה, מוסף.

13:00 - מנחה

13:20 - 'ממתק לשבת' - ע"י חברות (גנים-כיתה ג)

16:00 - קריאת תהלים לנשים - בית המדרש

16:00 - מנחה

17:14 - צאת שבת - בית הכנסת / 'שטיבל'

ברכת הלבנה

ימי חול

5:25 - זמן טלית ותפילין

6:00 - שחרית

6:10 - הנץ החמה

8:00 - שחרית

8:44 - סוף זמן קריאת שמע

16:25 - מנחה (שקיעה בשעה 16:38)

16:25 - מנחה וערבית - בשטיבל (יש לשוב ולומר ק"ש לאחר צאת הכוכבים ב-16:54)

18:45 - ה'שיעור היומי' - בית המדרש (ימים א-ד)

19:15 - ערבית

20:45 - שיעור 'הדף היומי'

בסיום כל תפילה נאמר

פרק תהלים (קל) "ממעמקים קראתיך"

ותחינת "אחינו כל בית ישראל"

שבוע טוב ומבורך

ועדת בית הכנסת

חנה קאופמן - זיכרונות / יוסי קנר

חנה נולדה ב 1933 בוורשה, בת שישי וצעירה לחמישה אחים ואחיות, למשפחה ציונית. בשנת 1935, בהיותה בת שנתיים, המשפחה עולה לארץ ומצטרפת לקבוצת המייסדים של כפר אתא. סמוך לעליית המשפחה, מתה עליה אימה ואביה מתחתן בשנית ונולדים להם עוד שני ילדים. כאחד מפרנסי הכפר, אביה יוצא לפולין עם משלחת של פעילים, לגיוס תרומות להקמת יישוב של חקלאים דתיים בארץ ישראל.

חנה למדה בביה"ס 'יבנה' בכפר ואת ילדותה היא מעבירה בעבודה במשקים החקלאיים ובחבורת בני עקיבא. בשנת 1951, בהיותה בת 18, היא מגיעה לשלוחות יחד עם קבוצה של בני עקיבא. בשלוחות היא פוגשת את אברהם שהגיע שנה קודם בקבוצה של ילדי עליית הנוער שרבים מהם 'ילדי טהרן'. חנה מצטרפת לקבוצת בחורות שעבדו וניהלו את משתלת הוורדים. מידי בוקר היו משכימות קום, לקטוף את הוורדים, למיין את הפרחים ולאורזם. יחד איתה עבדו חסידה לנדאו ופנינה מודלין זיכרון לברכה. איתן, היו משכימים מספר חברים, 'לשמור עליהן' ובעיקר לחזר אחרי חנה שנודעה בחינה הרב. חיזוריהם לא הועילו ובשנת 1954 אברהם וחנה נישאים.

עם השנים נולדים להם חמישה ילדים: דורית, אמיר, ורדית, איילת ורחל. חנה דאגה מאוד לילדיה ולא הסכה מאמצים לדאוג להתפתחותם ולחינוכם.

לימים, נסגרה משתלת הוורדים וחנה עברה לעבוד במטע, יד ימינו של אורי לנדאו ז"ל. במטע חנה עבדה בכל העבודות: בקטיף הרימונים, הייתה אחראית על המיין והאריזה בסככה. בזיתים הייתה אחראית על קבוצת המוסקים ואנחנו הילדים היינו נשמעים להוראותיה.

לימים חנה התמחתה בהדברת 'סס הנמר' בזיתים.

חנה נודעה בכוחה הפיזי הרב ובחריצות אין קץ. יחד עם ברכה גורן ושרי לוטן זיכרון לברכה הן היו קבוצת חברות שדרשו לעבוד בחקלאות בכל עבודה כולל נהיגה בטרקטור, בדיוק כמו החברים. אברהם סיפר לי שבאחת האסיפות שעסקו בעבודת החברות, התלוננו חלקן, שאין לדרוש מהחברות לעבוד בכל עבודה. "מה אתם רוצים? אנחנו לא יכולות לעבוד כמו חנה קאופמן" טענו. עוד סיפר לי, שלעיתים היה לוקח את הילדים למטע אחר הצהריים, על מנת שיספיקו לראות את חנה טרם יחזרו לישון בבית הילדים.

לימים, שהעבודה במטע קשתה עליה, עברה לעבוד ב'תור בוקר', במטבח ואף במחסן הבגדים. בזיכרוני נותרת תמונתה של חנה:

אישה חזקה, לבושה מכנסיים קצרים וחולצה ללא שרוולים, כובע רחב שוליים לראשה ונעליים גבוהות על רגליה, רוכבת על אופניים בדרך למטע...

ואתם משפחה יקרה, אברהם, דורית, אמיר, ורדית, איילת ורחל. תתנחמו בזיכרונות הטובים שהותירה לכם אימכם ובאהבה הרבה שאהבה אותכם.

יהי זכרה ברוך.

הספד לסבתא חנה / הנכדים

סבתא יקרה שלנו,

כמה מוזר לכתוב עלייך בלשון עבר, רק לפני שנה זכינו לכתוב לך ברכת יום הולדת גם כשכבר לא כ"כ הבנת...אנחנו לא מסכמים אותך, כי לא באמת אפשר, את תהיי ועדיין איתנו בכל דבר. סבתא, אשת חייל זו את, תראי איזה משפחה וחברים השארת! תודה על זיכרונות טהורים, על ילדות של תמימות וחינוך לפשטות... על טיולים של שבת בטבע, שוקולדים וערמות במבה בכל רגע.

תודה על שבתות וחגים, על כל הבגדים והפינוקים.

תודה על מלא זמן איכות עם משחקים, אפילו שאנחנו תמיד היינו לך מפסידים... תודה על טיולים עם האופניים ושדאגת שמכל דבר קטן נהיה מאושרים עד השמיים!

תודה שתמיד קיבלת אותנו איך שאנחנו, בחיבוקים, גם כשלא תמיד עשינו לך חיים קלים! תודה על כל הציורים היפים, מבטיחים שאתלה אותם בקרוב בחדר הילדים!

סליחה שלא הצלחתי בזמן להביא לך נינים... אבל את תמיד אמרת, הכל בידיי אלוהים. סבתא, אנחנו יודעים שאת תמיד שומעת, אז רק עוד בקשה אחת - שלחי לסבא קצת נחת! תני לו כוח להמשיך, שמרי עליו כמו שתמיד עשית. שמרי גם על הילדים שלך, שיהיו חזקים ומאוחדים ואל תדאגי, נכין לאמיר עוגת שמרים. ואנחנו עוד נחזור עם מלא נינים לישון בסלון שלך על מזרנים!

נוחי בשלום אישה טובה, יפה וצדיקה, מגיע לך את המקום הכי טוב! אוהבים אותך מאוד ומעריכים ותמיד זוכרים ומתגעגעים.

הנכדים.

הספד לאמא-חנה ז"ל /הבת איילת

אמא שלי יקרה ואהובה!!
הלכת לעולמך בערב שבת, בדיוק שעה לפני כניסת שבת, פרשת חיי שרה-שבת מברכין את חודש כסלו.
אמא, מי שנפטר ביום שישי הוא צדיק, ואת אמא-צדיקה גדולה!
גם סבא שלך היה צדיק-רבי שלמה צבי ז"ל.
תודה שחיכת לי שאחזור שוב לבקרך וידעת לעזוב אותנו בזמן כדי שנוכל להגיע הביתה לפני כניסת השבת.
כשהגעת אמרתי לך שוב ושוב כמה אני אוהבת אותך!!
ומצטערת שלא זכית לראות נינים מילדיי, בע"ה עוד תראי אותם מלמעלה!!
הקפדת לקרוא מספר תהילים האדום שלך ותמיד שרציתי ברכה כזו או אחרת לכל מי שצריך תמיד
אמרת לי: "תכתבי לי שמות ואברך" ואכן כשוידאתי שאכן התפללת - תמיד אמרת לי "בטח!"
אמא, לא היו על הברכות שלך! שלידורי שלי היה אומר לך "סבתא את צדיקה" תמיד תשובתך הייתה
"אני?!" וענה לך "כן!" ואח"כ בא הצחוק שלך...
הגעת כתינוקת לכפר-אתא שם היה ביתכם, עם הוריך חשה ויוסף, הייתה לך ילדות מאושרת.
בסוף שנת 1951 הגעת לקיבוץ שלוחות והכרת את אבא האחד והיחיד שיבדל"א. התחתנתם ביוני 1954.
אני זוכרת תקופת ילדות כיפית ונפלאה בבית החמים והנעים שלנו, עם הורים שמחבקים ואוהבים את
כל אחד ואחת מאיתנו! זוכרת ששיחקת איתנו בהמון משחקים, בכל יום רביעי אה"צ הייתה משימה
משפחתית-קיבוצית להכין רולדות שמרים ו"שנייקים" עם קינמון, קקאו ושוקולד.
לימים, כשבעלי נכנס למשפחה פינקת אותו עם שמרים ממולאים בפרג. משימת השמרים הייתה שמורה
לך אמא ומידי פעם אבא ואני לקחנו את השרביט.
להכין כמעט מידי ערב סנדוויצ'ים לאמיר עם "שוקוזן", אבוקדו ועוד הייתה משימת חיייה של אמא והייתה
סופר מקצועית בזה! כמה אהבתי שהיית בתרונות "שומרת לילה" בגנים, בפעוטונים ובבית התינוקות
הייתי הולכת איתך לעשות סיבוב ולוודא שכל הילדים ישנים, והכי כיף היה להיכנס לבית התינוקות...
עכשיו אמא, את הכי קרובה למקום עבודתך שכל כך אהבת - מטע התמרים והזיתים!
היית קמה מוקדם מאוד בבוקר ומכינה את כד התה מנירוסטה ואת התרמיל, שמה בארגז של האופניים
וקדימה לעוד יום עבודה!
את התמרים הכי טעימים "חיאני" זכינו בבית לאכול ראשונים, כמובן בזכותך אמא!
כשחוייבנו לעבוד עם שאר ילדי הקיבוץ במסיק הזיתים, אני הרגשתי בעננים כי עבדתי לצידך!
כמו-כן עבדת במשתלת הורדים ואותי שלחת בכל יום חמישי עם דלי ומזמרה לקטוף ורדים לכבוד שבת!
כמה שאהבת ורדים אמא, ולכן קראת לורדית בשמה.
בפורים, תמיד היינו לבושות הכי יפה והכי מיוחד בלי לקנות כלום, הכל אלתרת ממה שהיה בנמצא
ותמיד נראינו מושלמות!
היו ימים שאמא ואני עבדנו יחד ב"תור בוקר" והכנו לכל חברי הקיבוץ את ארוחת הבוקר, אין על דייסת
הסולת שהיית מכינה.
בתקופת ילדותי היינו ישנים בבית הילדים אבל כשהייתי נרדמת עם הכרית הספוגה בריח הטוב של
אבא מול הטלוויזיה (וזה קרה הרבה) הסכמת שאשאר לישון בבית...
לימים התחתנתי עם עמי אהובי וכשבאנו לביקור של כמה ימים עם ילדיי תמיד קמת אליהם בלילה
ודאגת שאני אשן. כמה אהבנו לבוא לביקור ולטייל בקיבוץ...
בבית דורות תמיד נענית לכל בקשה של נכד ונכדה שתציירי לו תמונה.
תמיד אהבת את כולנו שווה, דאגת לשלומנו ו"דאגת" שלא אלך אם שיער פזור.
אמא אהובה ויקרה שלנו, את מוסר העבודה, היושרה, הלב הטוב, הכנסת האורחים, הצניעות והחיוך
התמיד-קיבלנו ממך, את מקור לגאווה!!!
זוכרת איך דאגת לאמיר שנהג במשאית ובאוטובוס. איך אהבת מאוד לפתור באופן תמידי תשבצים
ותפזרות - אמרת שזה מפתח את המוח!
תודה ענקית ומיוחדת לרובי, קטי ושילה המטפלות המדהימות - את זכית, ואנחנו יכולנו לישון בשקט!
ואסיים בציטוט מתפילת חנה:
"וַתִּתְּפֹלֶל חַנָּה וַתֹּאמֶר: עֲלֵץ לִבִּי בָּה', רַמָּה קַרְנֵי בָּה',
רַחֵב פִּי עַל אוֹיְבֵי - כִּי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעֶתְךָ."
אמא, תתפללי עלינו ותהיי מליצת יושר על כולנו.
אוהבים: דורית, אמיר, ורדית, יוסי, הילדים והנכדים. איילת, עמי, יריב לידור, הדס, שיר ואלי.
רחל, שמואל, מעיין, אופיר, עידן, מאור.

הספד לאמא-חנה ז"ל /הבת רחל

רעיה, אמא, סבתא אהובה ומופלאה שלנו!
 כבר בשמך חנה גלומה אישיותך, את מלאה ביופי וחוץ שאותו את מוצאת בעיני אלוהים ובכל אדם!
 שפתותייך נעות ומדברות תפילה. כולך תחינה, זו את אמא שלנו חנה! שזמן הולדתך הוא ראש השנה.
 עם ספר תהילים הצמוד ליד ראשך, עם ברכות בשפתך. לכל אחד ואחת לפי מקום מושבו לפי צרכו.
 אל נא רפא נא לה... אל לה רפא נא לו...ועוד ועוד...זועקת את תפילתך האישית החרישית ומתחננת
 בדמעות ליושב במרומים והוא מחזיר לך את תשובתו ומוסיף אהבת עולמים!
 תמיד קיומך בחן חסד ורחמים. וכזה גם אתה אבא שתזכה לחיים טובים וארוכים.
 זכות ענקית שלנו הורים אהובים להיות ילדיכם ולינוק משורשיכם. הקמתם את ביתכם כאן בקיבוץ שלוחות,
 בעמק היפה בין שדות והרים, הצמחתם עץ נטוע וחזק המכה שורשים, פירותיו מתוקים מתוקים.
 ילדים... נכדים... נינים...הקמתם דור ישרים מבורך!! בית עבורך אמא זהו גרעין קיומי, ערך עליון מקודש
 מודגש שמוקדש למרחב מאפשר, פתוח ומלא הכלה. לאורך השנים הולכת דרך של פנימיות וערך,
 בפשטות ובעוצמה, בזקיפות קומה תוך עמידה על מקומך בהתחזקות של אמונה איתנה.
 אמא אהובה, זמן זה הוא זמן פרידה - תנו לה מפרי-ידיה ויהללוה השערים מעשיה. כמה פירות יצאו
 מידיך, מציר כפיך ותכונותייך אין סוף. דרך הארץ, מאור הפנים, מוסר העבודה הענק, הצניעות, היושרה
 והנתינה הגדולה. כמה הענקת לנו אין לתאר!! את עצמך תמיד שמת אחרונה שקודם כל לנו יישאר.
 כזו את אמא תמיד בסוף אבל עם מחשבה תמידית קדימה. אמא אהובה זכית, זכית! בחיים של תכלית!!
 ידיך המחוספסות והעומלות יכולות לספר סיפור שלם של מסע חיך. של הקמה והגשמה, של בניין
 וישוב הארץ. של נגיעה ועבודה באדמת הבורא הקדושה. עמלת בעציו ובפירותיו. העבודה היא קניין
 בפנימיותך, היא בבת עייניך נובעת מעומק מעיינותיך. ברגליים נטועות בקרקע, בשורשיות קיבוצית,
 טרקטוריסטית, חלוצה, חרוצה ופייטרתית בלב ובנשמה. יש לך עדים רבים שיעידו על כך: עצי הזיתים,
 הרימונים ועיקרם מטע התמרים. איך טיפסת וטיפלת וטיפחת ממרומי כפותיהם הגבוהים, עד לצמרות
 העצים. לא היה עץ שלא נכחת שלא נגעת והנחת שם את ניסיוןך. וכן את ידיך שלא נבהלו מקוצי הורדים
 אותם גזמת באהבה, וכל המשתלה הייתה עבורך כממלכה כזר ורדים ליפה בנשים. כמה שאת יפה אמא
 מבפנים ומבחוץ! עורך הכהה, מאיר ומעיד על שעות עבודתך הרבות תחת השמש הקופחת, תמיד
 התייצבת בפנימיות מרשימה ומטופחת. אין שביל בקיבוץ שלא רכבת עם אופניך, עם הגופייה והמכנס
 הקצר לרגליך, אלא היו מדייך! אמא את השראה עבורנו גאוות יחידה!
 תודה לך אמא על רוחך, כוחך ואופייך. לוחמת לביאה! מודה אני על היותך לי לאם ואני ביתך, על
 שנבחרתי להיות ילדתך. "ברחל ביתך הקטנה." תודה לך הבורא על הזכות לשהות ולשבת לצידך
 ברגעיך האחרונים, לראות ולהרגיש את שלווה פניך את גודל עוצמותיך ואפילו היה קצת סומק בלחיך!
 ידי מושטת ומלטפת את מצחך שניגר ממנו זיעת הכפיים. ברגע זה אני מבינה ומאירה לי התובנה:
 זהו דיוק הווייתך!! של זיעת עמלך מסעך. עם חיבור של שלווה ועוצמה שעכשיו מגיעה לסיומה.
 אמא צדיקה שלנו נפרדת מאיתנו כשעה לפני שבת, זכות גדולה וזמן גדול הזוהר בקדושתו.
 בהודיה לך בורא העולם על שגאלת אותה מסבלה ועשית עימה חסד. ליבך נדם אך חותם ליבך נטוע
 עמוק בליבנו לעד!! מבקשים ממך סליחה ומחילה שלא תמיד הקשבנו, שלא תמיד נכחנו, מבקשים אמא
 שלנו שתהיי מליצת יושר עבורנו על כולנו - על אבא, על ילדיך, נכדיך, ניניך וחתניך ועל כל סובביך.
 וכשתגיעי קרוב לכיסא הכבוד תחזקי אותנו שתפילותינו תעבודנה.
 תנוחי על משכבך בשלום. אוהבים אותך בכל מאודנו!! אוהבת אותך אמא כל כך

הספד לסבתא אהובה שלנו /הנכדה - מעיין

לוחמת אמיתית, כמעט 90 שנה שאת נלחמת.
 כילדה שעלתה לכאן לארץ והועברה לבית יתומים - נלחמת.
 כנערה שבנתה את ישראל בשנותיה הראשונות - נלחמת.
 והנה הלכת מאיתנו בימים שבהם אנחנו נלחמים, שמדינת ישראל כולה נלחמת על זכותה להתקיים בארץ
 הזאת. אולי שחררת לנו להתמודד, העברת לנו את המקל והירפת.
 אי אפשר בימים כאלו לא לחשוב מה חושב דור המייסדים שלנו...מה חשבת את סבתא על הימים
 השחורים האלו. אני בטוחה שגם במצב שלך דאגת להתפלל עלינו בשקט.
 תמיד התפללת עלינו, בירכת אותנו, וכמעט תמיד תפילתך נענתה.
 תודה שבנית לנו עם סבא משפחה כזו מיוחדת. מעורבת ומחברת את כל קצוות הארץ. מאלצת את
 כולנו במרכאות כמובן לחיות זה לצד זה. תודה שתמיד שמרת על סבא והוא עלייך, שהייתם מקור גאווה
 לאהבה. משתדלים להירדם יד ביד, עד שהחולי הפריד בניכם.
 תמיד היית גאה בסבא ודומעת לקולו. והוא היה ועודנו מעריך גדול שלך.
 מהלל ומשבח את הסבתא שלנו שאף פעם לא נחה.
 סבתא...תמיד תפילותייך נשמעו. תתפללי על החיילים שלנו, על החטופים. עלינו.

הספד לחנה אחותי/ האחות לאה

חנה אחותי היקרה והאהובה, אחותי בת אבי אך לא בת אמי, אבל אחות במלוא מובן המילה. ילדותך הייתה לא פשוטה, ועוד בימים של טרום מדינה, גדלת ללא אם ויתמותך השאירה בך חותם שעיצב את אישיותך, ואיזו אישה הפכת להיות! איזו רעיה! איזו אם! אשת חיל היית. רעייה מסורה ואם אוהבת ודואגת.

התכונות שניחנת בהן, רבות הן. היו בך מסירות אין קץ, חריצות עד כלות, אכפתיות, נכונות לכל תפקיד ובהתמדה, צניעות, אמינות, יושרה, נדיבות, ומעל הכל אהבה גדולה למשפחתך היקרה, אהבה ללא סייג לבעלך אברהם היקר והאהוב, שיחי'.

בגיל צעיר הצטרפת לקבוצת נוער בקיבוץ שלוחות הצעיר, שלימים הפך לביתך הקבוע והמאושר. התאהבת בקיבוץ שהיה לך לבית, שאליו התחברת באופן רגשי ועמוק. כאן פגשת את אברהם היקר, שהיה בעצמו נער ניצול שואה מקבוצת ילדי טהרן. כאן נישאתם ויחד הקמתם כאן משפחה יפה נעימה ומסורה. כמה גאה היית להיות חברת הקיבוץ.

זכיתי, ובילדותי, ביליתי ימי קיץ נפלאים כאן בקיבוץ. באת אלינו הביתה לכפר אתא ולקחת אותנו תחת חסותך לחופשה של שבועיים, אותי ואת דוד אחי הבכור, ז"ל. הבטחת להורים שתשגיחי עלינו היטב, וכך אכן היה. היית קטנה, וכך גם קראת לי, אחותי הקטנה כשהצגת אותי לחבריך בקיבוץ, וכך גם קראת לי כשכבר היית גדולה, בשבילך נשארתי אחותך הקטנה.

ואני זוכרת את הימים הללו בחמדה. איך דאגת לי שאוכל ארוחת בוקר וארוחת ערב בזמן, וגם על ארוחת ארבע לא ויתרת, מושג שלא הכרתי קודם. זה כלל ספל מלא חלב עד גדותיו, חלב סמיך וטעים, ולצידו פרוסה מרוחה בריבה. גם את השילוב הזה אימצתי לעצמי עד עצם היום הזה. הראית לי איך להסתדר בחדר האוכל בעצמי כשאת יוצאת לעבודה. כמה דאגת לנו.

העסקת אותנו שלא נשתעמם, כך לקחת אותנו לכרם, וניסינו את כוחנו בבציר, מידי פעם העמסת אותנו על אברהם כשחבורה מהקיבוץ נסעה לסחנה. ישבנו על פלטפורמה רתומה לטרקטור, או במשאית ונסענו לכמה שעות כיף. אלף השבעות השבעת אותו שלא יוריד מאיתנו את העיניים, והוא קיים את הבטחתו במלואה. ימים יפים היו הימים ההם. אספנו חוויות וזיכרונות מתוקים וחזרנו הביתה שזופים ומפוטמים. כן אחותי, שמורים לך בליבי זיכרונות מתוקים מהימים ההם.

עם השנים משפחתך התרחבה. זכית לנכדים ונינים ושמחות.

לרוע המזל, כבר שנים שלא היית במיטבך ומאז את עטופה בחמלה ומטופלת בדאגה רבה לשלומך. לא קל היה לראות אותך נחלשת, ולמרות חולשתך ומצבך, היית אמיצה ולא שמעתי אותך מתלוננת. אחותי היקרה, נוחי בשלום על משכבך. היי מליצת יושר לבעלך לילדיך, לנכדים לנינים, לעם ישראל כולו, בקשי טוב עבור כולם.

במלאת שנה לפטירתה של חברתנו היקרה

רחל ארצי ז"ל

נקיים אזכרה וגילוי מצבה בבית הקברות
ביום ראשון, ו' כסלו (19/11) בשעה 15.45.

15.30 - יציאה לבית קברות מהחניה

15.45 - אזכרה בבית קברות

16.25 - תפילת מנחה בבית כנסת

16.40 - למוד משניות סטיב ליס.

דברים מישראל באזכרה למרים

זהו - כבר עברה שנה מאז לכתה של מרים, שנה של כאב וזיכרון. שנה של צער וגעגועים. אבל למעשה מה שקרה לנו כמדינה בשבת השחורה מגמד וקצת מקטין את הכאב והצער שלנו מול הנורא מכל של הנרצחים והחטופים.

נראה שכל מה שנגיד ונספר על מרים הצדיקה נאמר כבר וכולנו יודעים מי הייתה מרים, על כל מעשיה, תכונותיה ואופייה המיוחד.

אחת מאהבותיה של מרים היה לשמוע את השעורים של הרב מיכאל, אז לזכרה נאמר דבר תורה קטן (מה שנקרא אצלנו וורט).

בפרשת חיי-שרה שקראנו בשבת האחרונה נאמר: "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, ותמות שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען. ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה". נשאלת השאלה מדוע נאמר **ויבוא** ולא נאמר **וישב**? מלמד שבאותו זמן כבר לא חי אברהם עם שרה אלא נטע אהלו במקום אחר בארץ כנען וזו גם השערתם של חז"ל. נראה שמיד לאחר עקדת יצחק נתרחקו זה מזה, מתוך תקווה שעם הזמן ישקמו את יחסיהם שנתערערו. ולכן כששמע על מותה נאמר - **ויבוא אברהם**. לעומת אברהם ושרה, מרים ואני לא התרחקנו זה מזה במשך שישים שנה!

השאלה השנייה היא מדוע נאמר "**לספוד לשרה ולבכותה**".

למדו חכמי התורה על השוני בהליך האבלות, ההספד והבכי. וההסבר לכך שהספד צופה את פני העבר ועליו לתאר את דמות הנפטרת וסגולותיה המיוחדות (וזה מה שכולנו עשינו הערב), ואילו הבכי צופה את פני העתיד והחלל הגדול שהותירה אחריה הנפטרת ומייחד כלפי מה שעוד יכלה להיות, ולא יהיה עוד.

מתוך כבוד והערכה לסבא נתן וסבתא אלישבע (המכונה ליישה) אימצתי גם אני את גישתם שלמעשה אין חשיבות מיוחדת ליום הזיכרון השנתי, היות והם זוכרים כל יום את ברוך ז"ל, אחיה של מרים, שנהרג במלחמת יום הכיפורים. מתוך כך תמונתה המוגדלת של מרים נמצאת אצלי בבית מולי ליד השולחן וכל הזמן אני רואה אותה ומספר לה על דברים טובים שקרו במהלך חיינו השוטפים בלעדיה.

על כך שנדב ואני מחזיקים את הבית ונדב מגיע כל יום לקפה ועוגות שמרים של אוזן (מה לעשות אבל אין יותר מי שיעשה שנקים). שנדב מדליק נרות שבת במקומה וגם מכסה את הטלוויזיה בכיסוי היפה שהכנת ואני מברך על הנרות.

שאני מכין כל ערב ארוחת ערב ואוכל רק את הצהוב של הביצה (ואין למי לתת את הלבן).

שיפה המנקה מגיעה כל שבועיים לנקות את הבית (וגם אני קצת עוזר) וכך הבית נשאר נקי ומסודר. שכל שבוע אני קורא בשבילך את חני ליפשיץ במצב הרוח שמאוד אהבת וגם שמעתי לאחרונה את הזמר לוליק שגם אותו אהבת.

שנדב ואני ממשיכים לבקר את ילדייך בגליל וגם נוסעים לארוחת ערב אצל עירית ואבנר בטירת צבי.

וכמובן שאני ממשיך לעבוד במפעלים בחצי משרה, והכל מסתדר כפי שצריך להיות.

בנוסף, אני גם הולך במקומך לבית דורות בימים שלישי ורביעי ומאוד נהנה מהפעילות של אביטל, מלכה ושרית בניצוחה של אליס.

אז איך אני מעביר שנה שלמה בלעדייך? האמת היא שאני מנסה להיות חזק, אבל ברור שאת חסרה בבית. אין עם מי לדבר, להעלות רשמים וחוויות, אין עם מי להתווכח ולפעמים גם לריב קצת, ואפילו לפעמים גם אין עם מי לעשות אהבה!

אבל הכי חשוב זה שהילדים, הנכדים והנינים שלך - אין כמוהם, וזה הנכס הגדול ביותר שהשארתי, של משפחה מלוכדת. לכבודך ולזכרך בנייך אמרו קדיש בוקר וערב במשך כל השנה (ואני רק שלושים יום). שכל המשפחה ארגנה לכולם את ליל הסדר בחאן בישוב רותם ואפילו הזמנו את לינדה וג'ון שהכרת בגלגלי האהבה. אם אמרנו שכולם בסדר, זה נכון אבל חזרנו בלי בימבה הכלבה שלנו, שכנראה מרוב צער על כך שהיא לא רואה ומוצאת אותך, היא החליטה לחבור אלייך.

ואחרון אחרון חביב זה לספר לך שמאז לכתך נולדו לך - לנו עוד חמישה נינים ושתי נינות לפי הסדר הבא: נהרי מרים - הבת של נטע ואור.

איתן דוד - הבן של רויטל ויונתן.

יהל - הבן של לימור וחגי.

התאומים קדם-דוד ומיכאל-ים - הבנים-התאומים של ירדן ויאן.

עברי-אמיתי - הבן של שחר ומתן.

אליענה-שיר - הבת של רחלי ודניאל.

וכך גדלה משפחתנו מעל חמישים איש, וכמובן שזה לא המספר הסופי.

לסיכום - אנחנו נמשיך לספר לך על דברים טובים שקורים לנו (כדי לא לצער אותך לא סיפרנו על השבת השחורה הנוראית) ואילו את תישמרי עלינו מלמעלה.

ושיהיה סוף לצרותינו.

נפגש בשמחות,

ושנדע רק טוב.

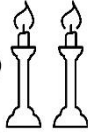
לו"ז שבת:

בני"ע-

15:30 לימוד

מדריכים

15:45 מפקד

חינוך שלוחות, חינוך מה-

השבת נקרא את פרשת תולדות.

בפרשה מסופר איך הפלישתים סתמו את כל הבארות שאברהם אבינו חפר.

יצחק אבינו היה צריך לחפור אותם מחדש וגם לקרוא להם שוב באותם שמות.

זה אולי נשמע משעמם, אבל בלי יצחק, שעשה שוב את מה שאברהם אבינו עשה, הזרן של אברהם לא היתה נמשכת.

בלי היכולת לעשות שוב ושוב את אותם דברים, דרכו המיוחדת של אברהם אבינו היתה עלולה להיאבד לנו.

נוער

אהובים ואהובות-

השבוע בקרנו אתכם בבית ספר לכבוד ראש חודש כסליו, חגגנו יום הולדת לילדי חודשים תשרי וחשוון והתחלנו לגעת בנושא החודש שהוא "קבלת השונה", היה מעניין ומלמד. שבוע הבא נמשיך לעשות פעילויות בנושא החודש ולהפגש לפעילויות מהנות, מחכות לכם! רוני, שקד, תהילה, אסתר, נועה וציפי

'א'-ב'

מתוקים ומתוקות-

השבוע בקרנו אתכם בבית ספר לכבוד ראש חודש, זיו ברמל הגיע אלינו לפעילות מעניינת ומנהיגה בחרשה, המשכנו לעבד על גבוש הקבוצה ונהננו מפעילויות במרחבים. מחכות לכם שבוע הבא לעוד שבוע של פי, שבת שלום! ציפי ותהלה

'ג'-ד'

ג'-ד' אהובים!

חודש טוב! חודש מלא בבשורות טובות! שמחתי מאוד לפגוש אתכם בבי"ס ביום שלישי ואח"כ להריח ולטעום את חנוכה בבית ילדים :) חזרנו ב"ה לשגרה של שלישי, חמישי ושישי והתחלנו את הקורס הראשון. כיתה ד' - תהנו השבוע בשבוע ארגון! שבת שלום! אפרת

'ה'-ו'

ה-ו היקרים

השבוע נבנסנו לחודש כסלו. שמחנו בשלישי לפגוש אתכם בבית הספר עם חיוך וקבלת פנים מחממת את הלב ולאחל לכולנו חודש טוב, חודש של בשורות טובות ושל אור. בבית ילדים הכנו ספינג'ים טעימים לכבוד ראש חודש ועשינו ניסויים מדעיים שונים. הייתה פשוט אוירה כיפית וטובה. אלופים ששיתפתם פעולה, וניסיתם כמה פעמים ולא ויתרתם על תוצאה מספקת. שתהיה שבת שלום לכולם. אהובות אסתר ובטי.

בני עקיבא

סניף שלוחות אהובים!

השבוע התחלנו לעבוד על חודש ארגון בכל הכוח!

שבטים זרעים, נבטים וניצנים התחילו חזרות לריקודים, מעלות עובדים על הקטעי קישור, מעפילים על ההצגה וצוות הדרכה ונחשון על דגלנות!

השנה ברוח התקופה המורכבת בארץ כל שבט בחר פרויקט שונה שקשור לנושא של החודש "הננו למען עם הנצח"

בנוסף ביום שלישי נפגשנו כל הסניף לפעולה סניפית וסיימנו בהרקדה מטורפתת לכבוד ראש חודש ולהרמת המורל בחמישי היה ערב צוות כייפי ומפנק לצוות הנדיר שמשקיע כל כך בחודש הזה.

לימוד מדריכים ב 15:30

מפקד - 15:45

בעז"ה להמשך חודש משמעותי!

צוות תשפ"ד ועטרת הקומונרית!)

מהנעשה בחינוך-

"אי אפשר לסלק מן העולם את מה שקרה, אבל יש לנו אחריות להביא לעולם את מה שעדיין לא קרה.."
(ויקטור פרנקל)

את השבוע שלנו פתחנו עם צוות החינוך עם המשפט הזה. חודש כסלו הגיע ואנחנו מבינים שלמרות שאנחנו נמצאים בשגרת חירום אנחנו גם צריכים לראות איך אנחנו מביטים קדימה. יש לנו שליטה על מה שיהיה בעתיד - ויש לנו אחריות להמשיך לייצר שגרה יציבה.

השבוע התחלנו לתכנן את חודש כסליו ולחשוב על המכביאדה הקרבה ובאה. מתוך הבנה שאקטיביות ועשייה מייצרת לנו חוסן, גם בצל המלחמה - נקיים בעז"ה את המכביאדה השנה (בצורה שתואמת את התקופה הנוכחית).

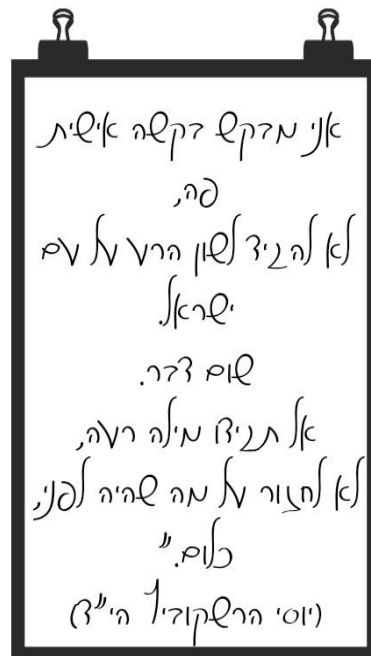
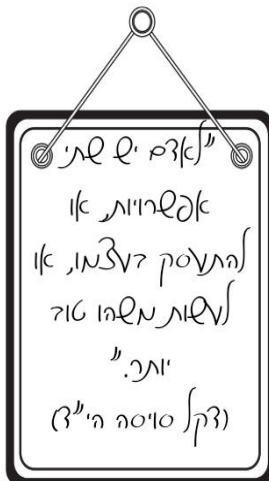
השבוע צוותי ההדרכה שלנו יצאו להכשרה שמארגנת המועצה לכל הצוותים החינוכיים בעמק בנושא עיבוד ויוזמות בשגרת חרום. בנוסף, אנחנו ממשיכים בישיבות הצוותים שלנו לדיוק העבודה והעשייה החינוכית שלנו.

יישר כוח לצוותי ההדרכה של בני עקיבא ולעטרת הקומונרית על העשייה וההשקעה בחודש ארגון!! בשבת הבאה - שבת ארגון, פרטים נוספים בהמשך השבוע.

בשבוע שעבר שקד תם בת השירות שהדריכה את כיתות א'-ב' ואת החטיבה הודיעה שהיא מסיימת את תפקידה בשלוחות. בצוות א'-ב' מדריכות כרגע ציפי (שמחליפה את הילה), תהילה ונויה. אליהן מצטרפת כל פעם נערה נוספת אחרת. את החטיבה מדריכות - ציפי, תהילה ורוני.

אנחנו שולחים לשקד איחולי הצלחה בהמשך הדרך.

שחודש כסליו יביא לנו איתו ניסים, נפלאות, גבורות, ישועות ונחמות. שבת שלום, נתלי.

שעות פתיחת המרפאה בשבוע של - 19-24.11

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת אחות	בדיקות דם	
	8:00-9:00		10:00-12:30 14:30-15:30	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-15:00	7:00-8:10	ב'
7:30-11:30 (בתאום עם אורה)			8:30-10:30	7:00-8:10	ג'
		13:30-16:30	10:00-12:30 13:00-17:00	7:30-8:10	ד'
	8:00-9:00		8:30-10:30	7:00-8:10	ה'
	8:00-9:00	8:30-10:30	8:30-12:30		ו'

שבת שלום - חגית ו.

בוטיק אולגה

"ממרומי הגלובע
לרגלי התבור
חצבים פורחים וציפורים אין ספור...
אם שולחת בניה
על הארץ לשמור
חצבים פורחים וציפורים אין ספור..." (חצבים פורחים/ תיסלם)

בצל המלחמה, החצבים פרחו, הציפורים נדדו
ומזג האוויר מתקרר. בניסיון לחזור לשגרה,
ועל אף שצוות הבוטיק 'מגויס' בעורף,
בסיוע מתנדבות נוספות עברנו לקולקציית סתיו-חורף
ואנו שמחות לפתוח את 'בוטיק אולגה' בשבוע הבא!

הבוטיק יהיה פתוח ברצף -

מיום רביעי, ט' כסלו (22.11), בשעה 10:00
ועד יום שישי, י"א כסלו (24.11), בשעה 10:00.

מחירון יפורסם בבוטיק, (משפחות מפונות פטורות מתשלום)
וכלל ההכנסות ייתרמו למטרות צדקה אקטואליות.
מוזמנות ומוזמנים להתחדש.
בשורות טובות, רננה, שולמית, אליאור והדס.

תודה

עם פרוץ המלחמה ראינו שיש צורך להקל על משפחות שבעליהן מגויסים בארוחות שבת וניסינו לעזור במה שאפשר.

בשבועיים האחרונים עברנו לקונספט קצת אחר, ובסיועו של חיים אוזן, ארגנו ארוחה קהילתית משותפת בחדר אוכל לכל מי שהיו מעוניינים. הייתה היענות גדולה ונרשמו לארוחות למעלה מ-20 משפחות בכל שבת. הארוחות היו מוצלחות, מהנות ותרמו מאוד לתחושות של שותפות ויחד. גם הילדים נהנו מאוד, והאווירה הזכירה ולו במעט את הכיף שהיה בחדר אוכל של פעם בקיבוץ.

בשם כל הקהילה, אנחנו רוצות להודות מקרב לב לחיים אוזן ולצוות המטבח שנתמו לעזור ולסייע בהכנת הארוחות, בהגשה ובפינוי.

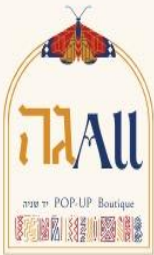
הלוואי שבע"ה יבואו עלינו ימים טובים יותר, וחודש כסלו יביא איתו הרבה אור.

נירית הילמן ונילי חייקין.

קצת על המקום:

ALL-נה היא חנות pop up של בגדי יד שנייה ואקססורזי. פעם בחודש מתקיים 'יריד' שבו אפשר לקנות בגדים במחירים סמליים.

ההכנסות הולכות לתפעול המקום ובעיקר נתרמות לכל מיני עמותות או הד-סטראטיס. זה לא נמ"ח, ישנה השקעה רבה וגדולה מאחורי הקלעים במיין וסינון כדי לייצר תחושת בוטיק (כל הבגדים והמוצרים במצב טוב מאוד עד מצויין עם טיקט)

החנות נקראת ע"ש אולגה ריבקינד ז"ל:

אולגה ריבקינד ז"ל הייתה דמות שזוכרים. היא הגיעה לקיבוץ שלוחות מדרום אפריקה בזקנתה כדי להיות קרובה לבת שלה ציפורה. היא הייתה אישה פלפלית ושמחה, עם צחוק שנשמע ומוזהה ממרחקים, תמיד מאוד מטופחת. תמיד לבושה מחוייט ועם לק (בקיבוץ, לפני 30 שנה שזה היה בהחלט נדיר!)
ציפורה בתה מספרת שבשעותיה האחרונות כשהיא הייתה בבית סיעודי היא ביקשה שימרחו לה לק, אז היא מאוד התרגשה מהמחוזה של לקרוא לבוטיק על שמה.
אולגה התגוררה בדיוק היכן שנמצא היום הבוטיק.

1. סקירה כללית

- אנחנו אחרי החלטה על מעבר לחלופה הישירה. החלטנו על הסכם סימון מגרש/דירה לשיוך ובמקביל השלמנו את הכנת התיקים האישיים להגשה לרשות מקרקעי ישראל.
- כעת נקיים סבבי חתימה: חברים ותיקים, חברים חדשים, יורשים.
- המסמכים שיחתמו כעת: הסכם סימון מגרש, מסמך דיווח לרשויות המס, תצהיר בעניין גודל הנכס ומצב המקרקעין ועוד. חברים חדשים לא יחתמו על הסכם סימון ועל דיווח לרשויות המס.
- יתקיימו שני מועדי החתמה לחברים ותיקים/יורשים ב- 28.11 ו ב- 5.12 + 2 מועדי חתימות לחברים חדשים ב- 19/12 וב- 26/12.

2. יורשים

- יורשים הינם אך ורק מי שרשומים בצו קיום צוואה או צו ירושה **לאחר פטירת המורישים**.
- כל היורשים בכל בית רלבנטי, נדרשים לחתום על כל מסמכי השיוך.

3. היבטי מיסוי מקרקעין

- על פי הסכמות עם מיסוי מקרקעין, כל בית אב ישלם סך של 2,000 ₪ מס שבח.
- מס רכישה ישולם רק ע"י מי שי לו יחידה נוספת. התחשיב הוא עפ"י ערך של 90,000 ₪ ליחידה עליו הוסכם עם מיסוי מקרקעין.
- יתקיים הסבר בזום לגבי מיסוי מקרקעין לזכאי השיוך.

4. המשך התהליך

- לאחר חתימת זכאי השיוך על המסמכים הנדרשים, יבוצע דיווח מיידי לרשות המיסים ובמקביל יוגשו התיקים האישיים לרמ"י.
- בנוסף, ישנם מסמכים כלליים שנאספים ויוגשו לרמ"י.
- לאחר בדיקת המסמכים ע"י רמ"י, הם ימנו שמאי לביצוע השומה - הערכת שווי המגרשים.
- בהתאם לשומה, רמ"י תכין ותעביר מפרט כספי.
- השלמת תשלומים עפ"י המפרטים הכספיים וחתימה על חוזי חכירה.
- אנו מעריכים שנשלים את הגשת המסמכים בתחילת 2024 ועד סיום 2024 נשלים את המהלך כולו.

5. החלטות השיוך

- הסדר השיוך המעודכן - הוכן ואושר ע"י צוות השיוך והמזכירות ויגיע לאישור האסיפה.
- הסכם שיוך מפורט - יוכן בהמשך ויחתם מאוחר יותר.
- מסמך הסדרי תשלום - אושר בהנהלה.
- התחייבות לאיחוד חלקי דירה - אושר בהנהלה.
- הסכם אורח מארח - אושר בהנהלה.
- הסדר איזונים - יבוצע לקראת החתימה על הסכמי השיוך וחוזי החכירה, עפ"י החלטות קודמות וטבלת האיזונים שנערכה בזמנו.

6. תשלומים

- **דמי היוון לרמ"י חברים חדשים** - משולמים במלואם ע"י החברים ללא אפשרות לתשלום נידחה.
- **דמי היוון ע"י חברים ויורשים** - הקיבוץ משלם עד זכויות של 160 מ"ר, החברים בוחרים האם להשלים תשלום על יתרת הזכויות. בכל מקרה זכויות מנוצלות מעל 160 מ"ר - ישולמו.
- **מיסוי מקרקעין** - החברים הוותיקים והיורשים ישלמו 2,000 ₪ לשלב הנוכחי בגין מס שבח ובמידה ויש דירה נוספת יחול מס רכישה. חברים חדשים כבר דווחו לרשות מיסוי מקרקעין ולכן בשל הזה לא יתבצע דיווח נוסף.
- **ייעוץ מס** - על השלב הנוכחי ישלמו החברים הוותיקים והיורשים - 2,340 ₪ לבית אב.
- **תשלומים ייעוץ המס והמיסוי ישולמו במועד החתימה על הסכמי הסימון (או בחיוב תקציבי).**
- **עלויות שיוך שוטפות** - עד כה שילמו החברים הוותיקים במסגרת התקציב השוטף. החברים החדשים ישלמו את חלקם היחסי של ההוצאות החל מהחלטה על מעבר לשיוך הישיר. היורשים ישלמו את החלק היחסי נכלל הוצאות השיוך, בניכוי תשלומים שבוצעו במסגרת התקציב (עד פטירת המוריש). תשלום זה יתבצע במועד החתימה על הסכמי השיוך המפורטים.
- **איזונים** - בהתאם לטבלת האיזונים שהוכנה בזמנו.

בברכה - שי גרוסמן.

מפגש הסבר

מיסוי מקרקעין בשיוך דירות

יתקיים אי"ה ביום ראשון, ו' כסלו (19.11)

בשעה 20:00 - הדיון יתקיים בזום.

הקישור ל"זום" - <https://us02web.zoom.us/j/86318583348>

ההסבר ניתן לקראת מועד החתימה על מסמכי השיוך -

מציג: רו"ח חן שחרור.

מוזמן: ניב לייש.

בברכה - ניב לייש, שי גרוסמן.

משולחנו של מנהל הקהילה

אנו נמצאים בשבוע השישי של המלחמה - נכנסנו לשגרת חרום. כולנו לומדים להתנהל בשגרה בצל המלחמה, הדאגה ליקירנו, ולכלל החטופים וחיילי צה"ל הלוחמים בגזרות השונות.

בקיבוץ חזרנו לשגרה. גני הילדים פתוחים, תלמידי בתי הספר חזרו ללמוד. ואף אנחנו המבוגרים חזרנו לשגרה ברוכה של תעסוקה.

אנו ממשיכים לפעול למילוי החסר בכל הנדרש לצוות הצח"י, כיתת הכוננות, ושמירה על זמינות המקלטים וציודם. המלאכה עוד מרובה. בימים אלה התחלנו בבנייה של חמ"ל שישרת אותנו בזמני חירום. מיפנו את הצרכים, ביקרנו את שכנינו מטירת צבי על מנת ללמוד ולהכיר את הנדרש מחמ"ל הנחשב הטוב ביותר בעמק.

כאן המקום להזכיר כי הודעות צח"י יצאו עפ"י הצורך בלבד, וערוץ ההודעות עבר לשגרה שקטה. בכל יום אנו נפעמים מיוזמות ההתנדבות היישוביות, תשומת הלב למשפחות המגויסים, וההירתמות לעזרה של נוער שלוחות - נוער מדהים וערכי התורם מזמנו ומרצו בכל הנדרש. זו הזדמנות מצוינת להוקיר להם תודה והערכה. התנדבותם מרחיבה את הלב, ונוטעת גאווה בלבנו.

למרות הימים המאתגרים, אנו פועלים במרץ לבחינה של תקציב 2023 תכנון מול ביצוע, וחשיבה על תקציב 2024 ודגשיו.

אבקש את תשומת ליבכם בנושא החניות ברחבי הקיבוץ. מבנה הקיבוץ אינו מאפשר חנייה צמודה בצמוד לכל בית. נסיעה על הדשאים וחניה במקומות שאינם מסודרים, יוצרת נזק למדשאות וקושי ממשי לשקמם. אנא שימרו על חזות הקיבוץ.

נתפלל יחד להחזרת החטופים ושיבתם הביתה בשלום של מגויסנו וחיילי צה"ל.

שבת שלום - דודו פישר.

שבת - שלום

נקום ובנינו

ד"ר שרה עברון, מזכ"לית תנועת הקיבוץ הדתי

שלום לכולם.

מהשבוע השני למלחמה עברנו לדיווחים יומיים, במסגרת קבוצת הווצאפ "נקום ובנינו", ולעתים אני שואלת את עצמי, מדוע נצרך טור שבועי? ומשיבה: אמנם יש קרוב לחמש מאות מנויים לדיווח היומי מוזמנים להצטרף <https://chat.whatsapp.com/Dv38yHirvz7HWIJ3YRWKGa> אבל יש רבים שאינם מחוברים או חפצים להיות מחוברים בקבוצת ווצאפ והקשר עמם חשוב עד מאד. ומוסיפה עוד נימוק: דיווח יומי הוא דופק חיי היום יום, מעצם טיבו, וכתובת טור שבועי, או דו-שבועי, מרימה את המבט לתמונה קצת יותר רחבה של משמעות בזמן ובעשייה.

השבוע ובשבוע הבא מתכנסים לראשונה מפרוץ המלחמה הגופים העליונים של התנועות הקיבוציות. **הכינוס הראשון:** התנועה הקיבוצית הכללית, "אחותנו הגדולה" הזמינה אותנו להיות שותפים בעצרת אבל זיכרון לנרצחים ולנופלים, ובקריאה להשבת החטופים בבית צוותא בתל אביב. בעצרת מכונסות יחד מועצת התנועה הקיבוצית והמזכירות המורחבת של תנועת הקיבוץ הדתי. ברית הגורל וברית הייעוד של תנועות ההתיישבות הקיבוציות, היא חלק ממהותנו בתקופה זו. להלן מעט מהדברים שכתבתי ואומר שם:

מנהיגו בתנועת הקיבוץ הדתי לפתוח כל ישיבת מזכירות מורחבת בלימוד לזכרם. של הנפטרים. ואת שהלכו לעולמם מאז הישיבה האחרונה. מנהג מכבד ומנחם. עולמנו טולטל והשתנה. הבוקר הזה, אינו ככל הבקרים, והישיבה הזאת אינה ככל הישיבות היום. אנו מקדישים את הישיבה כולה כדי לזעוק יחד זעקה גדולה אנו כאן, תנועת הקיבוץ הדתי עם אחותנו הגדולה, התנועה הקיבוצית, בימים קשים אלו, בחבורה המשותפת לכולנו, כואבים יחד. אנו כאן הגופים העליונים של שתי התנועות, כדי לזכור ולהזכיר ביחד יחד את זיכרון הרוגי הטבח והנופלים והנופלות במלחמה, וכולנו יחד זועקים יחד בקול גדול שיישמע מסוף העולם ועד סופו: השיבו את החטופים והחטופות!

זהו לב ההתכנסות וזהי סיבת ההתכנסות...

אני איתכם כאשר מאמינה, שבימים קשים אלה מזכירה לעצמי שאני-אנחנו כולנו, חוליה בשרשרת הדורות. שבאנו לכאן כדי לתקן עולם. יש לנו תפקיד. הוא קשה. בימים אלו בלתי נסבל אפילו. אבל אין לנו ברירה.

ממש כמו אבותינו ואמותינו שנלחמו על ביתם בכפר עציון, בבארות יצחק, שאיבדו אחוז גדול מאוד מחבריהם, שנתרו אחרי טבח נורא על אדמתם, אבל לא ויתרו, ואמרו כאיש אחד - נקום ובנינו. כך גם אנחנו. נקום ובנינו.

אסיים במילותיה של המשוררת זלדה איתן פתחתי

בְּרִיזוֹת רְבוֹת גְּרוֹת | בְּחַזֵּי הַפּוֹאֵב

וְסִפּוּרִים שׁוֹנִים, | צְרִיף לְהַדְלִיק נֵר

נדליק נר לכל אחד מהסיפורים, ולכל אחת מהבריות בחזה הכואב.

וביחד עם זיכרון ההולכים וההולכות – נבקש להשיב הביתה את החטופים והחטופות!

נקום ובנינו!

===

הכינוס השני: המזכירות המורחבת של תנועת הקיבוץ תתכנס לישיבת זום ביום שני הקרוב. קבענו את הכינוס לתאריך שבו היינו אמורים לקיים את מועצת התנועה. את הישיבה נקדיש לדיווח על הנעשה בקיבוצינו בנגב המערבי (עוטף עזה) לשיתוף על אופן עבודת המזכירות הפעילה בעת המלחמה, ולמבט על העתיד הנראה לעין של פעולותינו, ככל שניתן בתוך המציאות הדינמית בה אנו פועלים.

עוד דלת נפתחת - מכינת יונתן תתמקם באופן זמני-קבוע במרכז יעקב הרצוג, החל מהשבוע הבא תעבור מכינת יונתן (עלומים) לקמפוס הזמני שלה במרכז יעקב הרצוג שבעין צורים, שם היא מתקבלת בברכה ואהבה על ידי מרכז הרצוג, מכינת צהלי, וקיבוץ עין צורים. המכינה מסיימת תקופה של מעברים, ובהם תקופה של אירוח לבבי מאוד בטירת צבי, וכעת היא חוזרת הכי דרומה שאפשר לעת הזאת, לקיים את פעילותה בעין צורים. יישר כוח גדול לאיציק יבלונסקי ראש המכינה שהוביל את המהלך, ליונתן דובוב, במרכז הרצוג, לרבנית מיכל נגן ולנעמה סולטניק מצהלי שפתחו את הדלת והלב.